



چرا حریری گزینه حزب الله را برای ریاست جمهوری لبنان پذیرفت؟/ عربستان دیگر حرات قمار ندارد

برنامه های آل سعود در سوریه و یمن به شکست رسیده و مقامات ریاض دیگر نمی‌خواهند بر سر از دست دادن پایگاه اجتماعی جریان ۱۴ مارس در میان مردم لبنان قمار کنند.

به گزارش آران نیوز: بیش از دو سال است که صحنه سیاسی کشور موزاییکی لبنان رئیس جمهور ندارد. از سال 2014 نهادهای سیاسی لبنان در نتیجه این خلا و همچنین پیامدهای جنگ در کشور همسایه، دچار خلل شده است. هیچ شخصی نتوانسته موافقت احزاب در اکثریت پارلمان را برای رسیدن به مقام رئیس جمهوری به دست آورد و همین مساله باعث شده است که از سال 2009 در لبنان انتخابات پارلمانی نیز برگزار نشود.

طبق قانون اساسی لبنان که در نتیجه سلطه فرانسه بر این کشور و پس از فروپاشی عثمانی نوشته شده، ریاست جمهوری با مسیحیان مارونی است که باید از سوی 128 نماینده پارلمان انتخاب شود. همچنین براساس ساختار سیاسی طایفه ای این کشور پست نخست وزیری از آن مسلمانان اهل سنت و ریاست پارلمان با شیعیان است.

اما در اخباری که چند روز قبل منتشر شد، امیدها برای سامان یافتن راس هرم سیاسی این کشور بیشتر شده است. طبق اظهارات انتشار یافته سعد حریری رهبر جریان المستقبل و یکی از رهبران ائتلاف 14 مارس که البته می توان وی را مهره اصلی عربستان در سپهر سیاسی لبنان نیز دانست، از میشل عون، رهبر فراکسیون رهبر جنبش میهنی آزاد، نامزد مورد حمایت حزب الله و 8 مارس برای ریاست جمهوری حمایت کرده است.

به نظر نمی رسد حمایت حریری از عون بدون کسب اجازه از ریاض باشد. بر این اساس اگر تا 31 اکتبر اتفاق ویژه در جریان های ائتلافی لبنان به وقوع نپیوندد، میشل عون موفق خواهد شد بر مسند ریاست جمهوری بنشیند و حریری دوباره کرسی نخست وزیری این کشور را از آن خود می کند.

جنبش میهنی آزاد با داشتن 19 نماینده دومین گروه قدرتمند در این مجلس پس از جریان المستقبل و قدرتمندترین گروه در ائتلاف 8 مارس است و از سال 2005 که میشل عون وارد پارلمان لبنان شده، روابط وی با حسن نصرالله در سازگاری قرار داشته است. میشل عون به دلیل هدایت قوی ترین فراکسیون پارلمان و برخورداری از بیشترین رای در جامعه مسیحیت لبنان، سعی کرده است کمترین تغییرات را در خط و مشی‌های سیاسی خود داشته باشد و همین مساله باعث شده است تا پیوندش با حزب الله در بازه زمانی ده ساله اخیر بدون فراز و نشیب باشد.

با این حال آنچه ممکن است مورد سوال قرار گیرد تغییر رویکرد مهره عربستان در میدان سیاست لبنان و جایی که حزب الله روز به روز بر محبوبیت و مشوریت اضافه می شود، است. برای پاسخ به این مساله سه دلیل را می توان برشمرد: نبود شخصی در مقام ریاست جمهوری با وجود تشریفات بودن این مسند، کار دولت لبنان را معطل کرده، تا جایی که 45 جلسه پارلمان برای تعیین رئیس جمهور برگزار نشود. تاثیر عدم برگزاری نشست های مجلس خود را در مسائل فرهنگی و اجتماعی و در شرایطی که مرزهای این کشور در اثر بحران سوریه ناامن شده، قابل مشاهده است. از این رو مقامات سیاسی این کشور بر آن شده اند تا به این شکاف سیاسی پایان دهند.

دلیل دوم را باید مستقیماً در جریان 14 مارس دید. جریان 14 مارس در نگاه ملت لبنان در حال تبدیل شدن به مانعی برای انسجام سیاسی و ملی این کشور است. این جریان در طول دو سال و نیم گذشته نه تنها کسی را برای ریاست جمهوری معرفی نمی‌کرد بلکه با اشخاص پیشنهادی 8 مارس نیز در مخالفت وارد می‌شد.

دلیل سوم را هم باید در تلاش عربستان برای رسیدن به یک بازی برد-برد دانست. رسیدن میشل عون به مسند ریاست جمهوری، به معنی نخست وزیر سعد حریری به عنوان رهبر بزرگترین حزب پارلمان با 26 کرسی است. این در شرایطی است که برنامه های آل سعود در سوریه و یمن به شکست رسیده و مقامات ریاض دیگر نمی‌خواهند بر سر از دست دادن پایگاه اجتماعی جریان 14 مارس در میان مردم لبنان قمار کنند.

بر این اساس رئیس جمهور شدن نامزد پیشنهادی حزب الله به رغم آنکه جایگاه این پست تشریفاتی است اما تاثیرات ویژه ای بر وضعیت این سازمان سیاسی-نظامی خواهد گذاشت. زیرا حزب الله برای اولین بار که از سال 2000 وارد عرصه سیاسی لبنان شده، توانسته توان سیاسی خود را با انتخاب ریس جمهور نشان دهد و این چیزی جز اثبات قدرت مانور این حزب نخواهد بود. همچنین روی کار آمدن کاندیدای مورد نظر حزب الله دست کم باعث می شود جریان حاکم بر نهاد ریاست جمهوری مانع جدی بر مسیر اقدامات حزب الله از جمله حفظ سلاح و یا مبارزه با گروه های تفکیکی ایجاد نکند. این در حالی است که حزب الله در زمان ریاست جمهوری میشل سلیمان درگیری زیادی با این موانع داشت.

نکته دیگری که در این رابطه وجود دارد بحث آینده سیاسی تعاملات حزب الله با جریان هایی است که امروز از میشل عون حمایت می کنند. در این راستا به نظر می رسد میشل عون با توجه به کهولت سن پیش بینی هایی کرده باشد و احتمال می رود که جبران باسیل، دامادش، هدایت جنبش میهنی آزاد را بر عهده بگیرد و تبدیل به متغیر وحدت بخشی شود. با این وجود به دلیل شرایط به خصوص سیاست در لبنان و لزوم ائتلاف های سیاسی در این کشور، هیچ چیز مشخصی وجود ندارد و شاید

حتی به رغم همراهی یک دهه ای این جنبش و پیش از فوت احتمالی میشل عون، تعارض و یا اختلاف منافع این گروه را از حزب الله دور کند.